

IGNASI PUIG DEGÀ DEL COL·LEGI D'ADVOCATS DE TERRASSA

“L'ADVOCAT VETLLA PELS DRETS HUMANS”

Ignasi Puig és degà del Col·legi d'Advocats de Terrassa (Icater) des de desembre de 2014. “La nostra candidatura era paritària entre homes i dones i renovadora”, recorda.

TEXT: JORDI ESTAPÉ FOTO: NEBRIDI ARÓZTEGUI

Com està vivint aquest primer any com a degà?

Amb molta intensitat. Ens trobem en la línia de complir els nostres objectius de donar servei al advocats que formen les cùries de Terrassa, Rubí i Sant Cugat. Com a corporació hem d'organitzar el torn d'ofici, l'assistència al detingut, la biblioteca i altres serveis.

Com enfronta el seu paper social el Col·legi?

El nostre interès és, per descomptat, respondre adequadament a aquelles persones amb pocs recursos que en un moment determinat demandin una prestació, com ara la justícia gratuïta. I, pel que fa a tota la ciutadania, el Col·legi aplica la funció social de l'advocacia a la defensa dels drets de tothom.

Com es defensen aquests drets?

Doncs, per exemple, quan veiem un col·lectiu determinat amb un risc de vulnerabilitat activem els mecanismes encaminats a la seva defensa. Així, el Col·legi ha promogut la creació d'un torn específic per a persones amb problemes de

caire hipotecari, i també estem tirant endavant un altre torn d'ofici especialitzat en els problemes que pugui tenir la gent gran.

En molts d'aquests casos, l'advocat ha de fer de mediador, oi?

És, sense dubte, una molt bona alternativa als conflictes. Hem d'evitar en la mesura del possible no haver de recórrer als jutjats quan hi ha un problema, a menys que sigui estrictament necessari. La mediació comporta que una persona experta es posa en el lloc d'aquells que mantenen un conflicte per tal de buscar una possible solució i evitar la judicialització del cas.

Podem dir, doncs, que l'advocat és un veritable garant dels drets?

Sí. Cada despatx d'advocats és una oficina de drets humans. Això vol dir que una persona que consideri que se li estan conculcant els seus drets ha de saber que pot acudir a un dels despatxos de la cúria de Terrassa per obtenir la defensa més òptima. Els advocats volem vetllar perquè els drets siguin plenament respectats dintre de l'estat de dret.

Com jutja el paper de l'advocat a la societat actual?

Segons les enquestes del Consejo General de la Abogacía Española, els advocats estan molt ben considerats. Hi poden haver, per descomptat, casos aïllats de professionals que no portin a terme una pràctica dintre dels paràmetres requerits, com succeeix en tots els col·lectius, però la societat té una bona visió dels advocats. També vull destacar que aquí, a Terrassa, la relació entre els advocats i la judicatura, o sigui, els tribunals, és exquisida i molt positiva gràcies a ambdues bandes.

Amb la crisi d'aquests darrers anys, aquesta és l'època més dura que ha viscut com a professional?

Sí. Després d'uns anys de bonança, la crisi econòmica ha comportat un endeutament generalitzat de les famílies que s'ha traduït en problemàtiques personals molt difícils, com la pèrdua de l'habitatge en no pocs casos. En tota l'etapa del meu exercici professional aquesta època ha estat la més complicada per les situacions personals que hem anat coneixent i contra les quals hem hagut de lluitar. Tot i això, hi ha hagut altres moments de recessió que he vist de prop, com la crisi dels anys vuitanta, però la diferència és que afectaven a menys persones i col·lectius. La crisi amb més efectes globals és la d'aquests darrers anys.

Finalment, els projectes centralitzadors del govern espanyol en relació a la professió d'advocat s'han aturat.

Això sembla. El ministre Alberto Ruiz Gallardón perseguia centralitzar les seues judicials i els col·legis cap a les capitals de província. Això equivalia a desplaçar cada persona del seu àmbit territorial i, encara que avui és fàcil anar a Barcelona en el nostre cas, el resultat final hauria estat que el ciutadà hauria quedat allunyat de la justícia. Els col·legis, especialment els que no som a una capital de província, ens hi vam oposar i, de moment, tot això ha quedat descartat. Malgrat tot, hem d'estar atents a que la qüestió no torni a voler imposar-la per tal d'oposar-nos-hi.

Amb l'augment de les quotes judicials també s'ha fet marxa enrere.

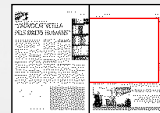
Sí. No és just que un ciutadà per recórrer als tribunals hagués de pagar unes taxes que li suposaven un cost molt important. Sortosament, el nou ministre de Justícia, Rafael Catalá, va tirar enrere aquella decisió de Ruiz Gallardón. D'altra banda, hi ha una altra qüestió que el govern central volia reformar, que per ara ha aparcat i que té a veure amb la quota col·legial. És a dir, abaratir-la amb l'exclusa de pertànyer a un àmbit d'actuació europeu des d'un vessant competencial. Això hauria repercutit en un

menor nivell d'ingressos per part dels col·legis. Ens hauríem vist obligats a cobrar per determinats serveis gratuïts, la qual cosa també hauria perjudicat als administrats.

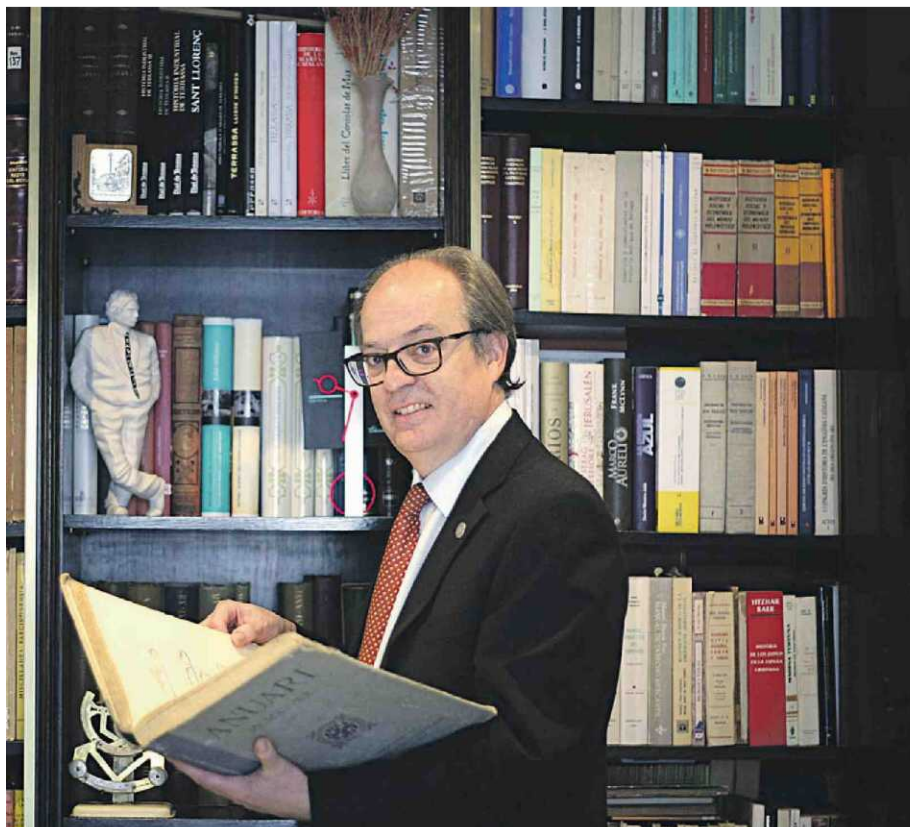
Com animaria al jovent perquè es dediqui al dret?

Jo crec que avui vivim una etapa en la qual s'estan conculcant els drets humans, i no em refereixo només als països totalitaris, sinó també a les democràcies europees. No tot s'hi val. Sense anar més lluny, a Espanya tenim situacions en les que la justícia no s'aplica per igual a tothom. En els casos de corrupció aquells que tenen recursos se'n van

ENTREVISTA

FRASES

Puig encapçala l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Terrassa, l'Icater.

“Defensar algú és el més noble”

>> Ignasi Puig té 58 anys d'edat. Va començar a exercir la professió d'advocat al 1979, fa 36 anys. A la pregunta de per què va estudiar dret contesta que “d'entrada, per tradició familiar. Tinc un avi i dos oncles advocats i un besavi notari. El dret és una matèria que sempre he tingut molt a prop. Però també em va moure a estudiar-lo la defensa de les persones. No hi ha res més noble que defensar a les persones quan tu creus que tenen la raó. Que una persona et vingui a veure, t'exposi obertament el seu cas, tu el puguis defensar i, a sobre, el jutge et dongui la raó és el millor que hi ha. La satisfacció és absoluta”. Quant a l'activitat com a degà, Puig explica que aquesta inclou estar pendent de la gestió col·legial i la representació de la institució dintre de la societat. “Això implica una gran dedicació que és necessària per estar sempre presents en aquells àmbits on es parli de dret o a on sigui necessària la presència i la visió dels advocats”, afegeix.

“Avui s'estan conculcant els drets humans. I no solament als països totalitaris, sinó també a les democràcies europees”

“Un gran objectiu de la junta és que el Col·legi sigui un referent en formació jurídica a Catalunya”

“La nostra institució desenvolupa la funció social de l'advocacia. Hem de ser presents als àmbits on es parli de dret o sigui necessària la visió dels advocats”

sortint sense acabar de pagar com caldria pel delictes que han comès. En canvi, un noi que fa uns anys va robar una bicicleta de lloguer a Sevilla, valorada en 1.700 euros i que avui té una feina estable i família, corre ara el risc d'acabar a la presó per un mal moment que va tenir. Sembla inversemblant. Animo els joves estudiants a que lluitin contra paradoxes com aquesta.

El president del Tribunal Suprem va reconèixer que la llei està pensada per al “robagallines” i no per al gran defraudador.

Això és admetre que hi ha coses que fallen. Qui té recursos pot retardar

o esquivar l'acció dels tribunals, i qui no en té, no.

Quina empremta li agradaria deixar en el seu pas com a degà del Col·legi d'Advocats de Terrassa?

Un gran objectiu que tenim com a junta és la formació. Volem que el Col·legi sigui un referent de la formació en dret a Catalunya. Per exemple, aquest any impulsem un màster privat d'exercici de l'advocacia, conjuntament amb l'Isde, l'Institut Superior del Dret de l'Empresa, a part del que ja tenim amb la Universitat Autònoma. Som un dels pocs col·legis a Espanya en oferir un màster com aquest.